

VR 29.04.22 - CONCERTZAAL

ANIMA ETERNA
O.L.V. BART VAN REYN,
LUCAS BLONDEEL PIANOFORTE &
MARIANNE BEATE-KIELLAND
MEZZOSOPRAAN

Frauenliebe und -leben

CCHA.BE

VR 29.04.22 - CONCERTZAAL

ANIMA ETERNA
O.L.V. BART VAN REYN,
LUCAS BLONDEEL PIANO^FORTE &
MARIANNE BEATE-KIELLAND
MEZZOSOPRAAN

Frauenliebe und -leben

PROGRAMMA

Johannes Brahms (1833-1897)

Pianoconcerto nr. 1 op. 15

Maestoso

Adagio

Rondo: Allegro non troppo

pauze – 20'

Robert Schumann (1810-1856)

Frauenliebe und -leben

1. *Seit ich ihn gesehen*

2. *Er, der Herrlichste von allen*

3. *Ich kann's nicht fassen, nicht glauben*

4. *Du Ring an meinem Finger*

5. *Helft mir, ihr Schwestern*

6. *Süßer Freund, du blickest*

7. *An meinem Herzen, an meiner Brust*

8. *Nun hast du mir den ersten Schmerz getan*

Symfonie nr.4 in re klein opus 120

Andante con moto – Allegro di molto

Romanza: Andante

Scherzo: Presto

Largo – Finale: Allegro vivace

Dirigent Bart Van Reyn is één van de vier nieuwe artistieke stemmen bij Anima Eterna. Met het *Eerste Pianoconcerto* van Brahms en de *Vierde Symfonie* van Schumann maakt hij zijn debuut bij het orkest: groot, romantisch repertoire dat onder zijn handen weer helemaal nieuw mag worden – mede dankzij het artistiek onderzoek van de Anima-muzikanten.

Twee vrienden, twee kruispunten

In 1851 herwerkte Robert Schumann zijn tweede symfonie zo grondig dat ze vanaf dan als zijn *Vierde Symfonie* door het leven ging. Drie jaar later, in 1854, schreef zijn vriend en vurig bewonderaar Johannes Brahms de eerste noten neer van wat vijf jaar later zijn *Eerste Pianoconcerto* zou worden. In de maanden ervoor kantelden de levens van beide vrienden radicaal. De jonge Brahms omarmde voor het eerst ten volle het kunstenaarschap, dankzij de publieke aanmoedigingen van zijn mentor en ontdekker Schumann. Schumann op zijn beurt raakte steeds meer door waanzin overmand. Brahms keek bezorgd toe en bouwde na Schumanns vertrek naar een tehuis voor geesteszieken in Eindhoven een innige vriendschap op met Schumanns echtgenote, Clara. Horen we in de woelige openingsmaten van Brahms concerto, gecomponeerd enkele weken na Schumanns zelfmoordpoging, de echo van Schumanns dramatische sprong in de Rein? En schilderde het tedere tweede deel een portret van zijn liefde voor Clara Schumann? Schumanns symfonie getuigt dan weer van de bonte, springerige energie die Schumann in betere tijden zo eigen was: als een koortsige droom die zich vol branie tussen uitersten beweegt. Samen gepresenteerd lijken de beide werken een reflectie op wat het leven vermag: vreugde en melancholie, veerkracht en verdriet, ontmoeting en afscheid.

Eén grote reis

Schumanns *Eerste Symfonie* was in 1941 een denderend succes gebleken. De unanieme bijval gaf Schumann vleugels en enkele maanden later stond er al een nieuwe symfonie op de pupiters. Maar deze keer reageerde het publiek verward. De nieuwe symfonie was donkerder van toon dan de luisteraars verwacht hadden en vooral: wat moesten ze denken van een symfonie die niet, zoals de gewoonte was, uit vier duidelijk afgescheiden delen bestond, maar als één grote beweging

van begin tot einde leek door te draven? Het publiek was duidelijk nog niet klaar voor de in die tijd bijzonder experimentele vorm, waarbij ook het muzikale materiaal steeds verder werd ontwikkeld en doorgegeven. Schumann legde het werk aan de kant en pas tien jaar later, toen hij muziekdirecteur was geworden in Düsseldorf, begon hij aan een grondige revisie. Hij dikte de orkestratie aan zodat de thema's en hun ontwikkeling doorheen de hele symfonie nog beter uit de verf kwamen. Hij bracht ook een duidelijkere structuur aan in vier onderscheiden delen, als wilde hij zijn critici deze keer voor zijn. Of was er een psychologische reden? Wilde hij misschien de onvoorspelbare uitwassen van zijn geest scherper beteugelen? Tegelijk gaven Schumanns speelinstructies duidelijk aan dat hij nog steeds één grote dramatische boog op het oog had: de delen moesten zonder onderbreking na elkaar gespeeld worden. Het is die versie die we vandaag horen.

Symfonische worsteling

Brahms worstelde een hele tijd met het materiaal van zijn *Eerste Pianoconcerto*. Een week na Schumanns psychische instorting had hij al schetsen klaar voor drie delen van een sonate voor twee piano's. In de maanden erna besloot hij het muzikale materiaal te herwerken tot een symfonie. Maar dat project wilde niet vlotten. Uiteindelijk besloot hij zich te concentreren op enkel het eerste deel en goot hij zijn noten in de vorm van een pianoconcerto. Het was de eerste keer dat de jonge Brahms voor symfonisch orkest componeerde en het werd een bijzonder ambitieuze tour de force. Vijf jaar later pas, in 1858, waren de drie delen van het concerto klaar: episch van toon en langer dan eender welk eerder gecomponeerd concerto. Frivole virtuositeit is ver te zoeken: Brahms maakte van de pianist een volwaardige gesprekspartner in een intense, stormachtige dialoog met het orkest. Pianist Lucas Blondeel gaat die dialoog aan op een originele pianoforte uit 1859 van de bouwer Julius Blüthner: een instrument dat het evenwicht tussen orkest en piano uiterst precies weet te treffen.

Instrumenten tussen verleden en toekomst

De zoektocht naar instrumenten is voor de muzikanten van Anima Eterna het beginpunt van elk nieuw project. Met welke instrumenten waren de componisten vertrouwd? Wat hoorden ze precies in hun hoofd tijdens het componeren? Die zoektocht vraagt heel wat creativiteit en soms ook pragmatiek: vinden we originele instrumenten uit die periode, gebouwd in Wenen of door bouwers van wie de instrumenten in Wenen bespeeld werden? Zijn die instrumenten vandaag nog bespeelbaar of hebben ze een verregaande restauratie nodig? En passen ze op vlak van klank en toonhoogte wel bij de instrumenten van de andere muzikanten?

Maar soms is de keuze voor een bepaald instrument ook een inherente, artistieke keuze. Rond 1850 was de nieuwe ventielhoorn al een tijdje ingeburgerd. Bij de oudere natuurhoorn moest een speler de halve, chromatische tonen tevoorschijn toveren door de hand in de beker van de hoorn te steken: een complexe praktijk die veel kunde van de speler vroeg, maar tegelijk ook aan elke toon een volstrekt andere kleur gaf. Met de ventielhoorn kwamen de chromatische tonen veel makkelijker tevoorschijn simpelweg door op de ventielen te duwen: een enorme technische vooruitgang, maar wel eentje die ook de expressieve kleurverschillen tussen de tonen ten dele vervaagde. De opkomst van de ventielhoorn stelde componisten en uitvoerders dus voor een artistiek dilemma: kozen ze voor de technische mogelijkheden van de ventielhoorn, of voor de kleurverschillen van de natuurhoorn?

Schumanns *Vierde symfonie* is een interessant voorbeeld. In de eerste versie, gecomponeerd in 1841, koos Schumann nog voluit voor de natuurhoorn. Tien jaar later, bij de herwerking, koos hij voor een compromis tussen beiden, een combinatie van twee natuurhoorns en twee ventielhoorns. Dat levert een bijzondere mix van kleuren en mogelijkheden op, die ook Wagner in bijvoorbeeld *Der fliegende Holländer* toepaste: het perfecte midden tussen verleden en toekomst. De conservatieve Brahms daarentegen, die zelf tijdens zijn jonge jaren hoorn had gespeeld, was zijn hele carrière lang gekant tegen het gebruik van de ventielhoorn. Koppig bleef hij voor de natuurhoorn componeren, ook al raakte het instrument helemaal uit de mode. Wat levert die kennis op voor de uitvoeringspraktijk van Anima Eterna? Volgen de

muzikanten de courante praktijk van toen? Dan zou de keuze beslist op de ventielhoorn moeten vallen. Of volgen ze de intenties van de componist? Dan dringt de keuze voor de natuurhoorn zich op. De Anima-muzikanten kiezen voor het laatste en zoeken daarmee de kleurenrijkdom op die Brahms zich moet hebben voorgesteld.

ANNEMARIE PEETERS

TEKSTEN

1. Seit ich ihn gesehen

*Seit ich ihn gesehen,
Glaub ich blind zu sein;
Wo ich hin nur blicke,
Seh ich ihn allein;
Wie im wachen Traume
Schwebt sein Bild mir vor,
Taucht aus tiefstem Dunkel,
Heller nur empor.*

Sinds ik hem heb gezien,
Lijk ik blind te zijn;
Waar mijn blik ook rust,
Zie ik hem alleen;
Als in wakend dromen
Zie zijn gezicht,
Rijst uit 't diepste donker
Feller nog belicht.

*Sonst ist licht- und farblos
Alles um mich her,
Nach der Schwestern Spiele
Nicht begehrt ich mehr,
Möchte lieber weinen,
Still im Kämmerlein;
Seit ich ihn gesehen,
Glaub ich blind zu sein*

Grijs en grauw is verder
Alles rondom mij,
Met mijn zusters spelen
Maakt mij niet meer blij,
Liever zou ik huilen
In mijn kamer zijn;
Sinds ik hem heb gezien,
Lijk ik blind te zijn.

2. Er, der Herrlichste von allen

*Er, der Herrlichste von allen,
Wie so milde, wie so gut!
Holde Lippen, klares Auge,
Heller Sinn und fester Mut.*

Hij, de heerlijkste van allen,
O zo vriendelijk, zo goed!
Lieve lippen, heldere ogen,
Open geest en fier gemoed.

*So wie dort in blauer Tiefe,
Hell und herrlich, jener Stern,
Also er an meinem Himmel,
Hell und herrlich, hehr und fern.*

Ginds in het blauwe oneindige
Licht en stralend als een ster,
Staat hij ook zo aan mijn hemel,
Hoog verheven, licht en ver.

*Wandle, wandle deine Bahnen,
Nur betrachten deinen Schein,
Nur in Demut ihn betrachten,
Selig nur und traurig sein!*

Ga maar, ga maar je eigen wegen,
Slechts voor mij je heldere schijn,
Slechts deemoedig naar jou kijken,
Zalig als wel treurig te zijn!

*Höre nicht mein stilles Beten,
Deinem Glücke nur geweiht;
Darfst mich niedre Magd nicht kennen,
Hoher Stern der Herrlichkeit!*

*Nur die Würdigste von allen
Darf beglücken deine Wahl,
Und ich will die Hohe segnen,
[Segnen]viele tausendmal.*

*Will mich freuen dann und weinen,
Selig, selig bin ich dann;
Sollte mir das Herz auch brechen,
Brich, o Herz, was liegt daran?*

3. Ich kann's niet fassen, niet glauben

*Ich kann's niet fassen, niet glauben,
Es hat ein Traum mich berückt;
Wie hätte er doch unter allen
Mich Arme erhöht und beglückt?*

*Mir war's, er habe gesprochen:
"Ich bin auf ewig dein,"
Mir war's - ich träume noch immer,
Es kann ja nimmer so sein.*

*O laß im Traume mich sterben,
Gewieget an seiner Brust,
Den seligsten Tod mich schlürfen
In Tränen unendlicher Lust.*

4. Du Ring an meinem Finger

*Du Ring an meinem Finger,
Mein goldenes Ringelein,
Ich drücke dich fromm an die Lippen,
Dich fromm an das Herze mein.*

Luister maar niet naar mijn bidden,
Jouw geluk alleen gewijd;
Mag mij, simpel kind, niet kennen,
Hoge ster van heerlijkheid.

Slechts de waardigste van allen
Is gegund 't gelukkig lot,
Haar gun ik vooral mijn zegen,
Zij is zijn voorkeur per slot.

Zal verheugd zijn en gaan wenen,
Zo gelukkig als een bruid;
En al zal mijn hart ook breken,
Breek, o hart, wat maakt het uit!

Ik kan 't niet vatten, niet geloven,
Een droom heeft mij misleid;
Hoe heeft hij toch onder allen
Ach arm, mij vereerd en verblijd?

Alsof hij had echt gesproken:
"Jij bent voor eeuwig mijn"
Ik dacht - ik droom nog immer,
Dat kan heus nimmer zo zijn.

O laat mij dromend maar sterven
Al wiegende zacht aan zijn borst,
De zaligste dood inslurpen
In tranen van eindeloze dorst.

Jij ring hier aan mijn vinger,
Mijn goudgele hartendief,
Ik druk je vroom aan mijn lippen,
Geheel mijn hart heeft je lief.

*Ich hatt ihn ausgeträumet,
Der Kindheit friedlich schönen Traum,
Ich fand allein mich, verloren
Im öden, unendlichen Raum.*

*Du Ring an meinem Finger
Da hast du mich erst belehrt,
Hast meinem Blick erschlossen
Des Lebens unendlichen, tiefen Wert.*

*Ich will ihm dienen, ihm leben,
Ihm angehören ganz,
Hin selber mich geben und finden
Verklärt mich in seinem Glanz.*

*Du Ring an meinem Finger,
Mein goldenes Ringelein,
Ich drücke dich fromm an die Lippen
Dich fromm an das Herze mein.*

5. Helft mir, ihr Schwestern

*Helft mir, ihr Schwestern,
Freundlich mich schmücken,
Dient der Glücklichen heute mir,
Windet geschäftig
Mir um die Stirne
Noch der blühenden Myrte Zier.*

*Als ich befriedigt,
Freudigen Herzens,
Sonst dem Geliebten im Arme lag,
Immer noch rief er,
Sehnsucht im Herzen,
Ungeduldig den heutigen Tag.*

Helft mir, ihr Schwestern,

Ik ben klaar met mijn dromen,
De vredige droom der kindertijd.
En trof mijzelf aan, verloren
In uitzichtloze eenzaamheid.

Jij ring hier aan mijn vinger,
Jij hebt mij voor 't eerst geleerd,
Jij hebt mijn blik geopend
Dat slechts met je hart je het leven
eert.

Ik wil hem dienen, voor 't leven,
Hem toebehoren geheel,
Mijzelf aan hem geven en glanzen
Door zijn licht als een juweel.

Jij ring hier aan mijn vinger,
Mijn goudgele hartendief,
Ik druk je devoot aan mijn lippen,
Geheel mijn hart heeft je lief.

Help mij, o zusters,
Mij mooi te maken,
Help mij kiezen mijn mooiste jak.
Wind mij nu kunstig
Rondom mijn voorhoofd
Nog de bloei van de maretak.

Als ik tevreden,
Zalig van harte,
wel in de arm van mijn liefste lag,
Altijd weer riep hij,
Vurig verlangend,
Ongeduldig naar die grote dag.

Help mij, o zusters,

*Helft mir verscheuchen
Eine törichte Bangigkeit,
Daß ich mit klarem
Aug ihn empfangе,
Ihn, die Quelle der Freudigkeit.*

*Bist, mein Geliebter,
Du mir erschienen,
Giebst du mir, Sonne, deinen Schein?
Laß mich in Andacht,
Laß mich in Demut,
Laß mich verneigen dem Herren mein.*

*Streuet ihm, Schwestern,
Streuet ihm Blumen,
Bringet ihm knospende Rosen dar,
Aber euch, Schwestern,
Grüß ich mit Wehmut
Freudig scheidend aus eurer Schar.*

6. Süßer Freund, du blickest

*Süßer Freund, du blickest
Mich verwundert an,
Kannst es nicht begreifen,
Wie ich weinen kann;
Laß der feuchten Perlen
Ungewohnte Zier
Freudig hell erzittern
In dem Auge mir.*

*Wie so bang mein Busen,
Wie so wonnevoll!
Wüßt ich nur mit Worten,
Wie ich's sagen soll;
Komm und birg dein Antlitz
Hier an meiner Brust,*

Help mij verdrijven
Een gevoel de hele tijd
Dat ik toch in vrede
Hem kan ontvangen,
Hem, de bron van mijn zaligheid.

Ben je, mijn liefste,
Aan mij verschenen,
Schijn jij dan, zon, nu op mij neer?
Laat mij met aandacht,
Laat mij in deemoed
Laat mij neerbuigen voor jou,
mijn heer.

Strooi voor hem, zusters,
Strooi voor hem bloemen,
Reik hem ontlukende rozen aan,
Maar jullie, zusters,
Groet ik met weemoed,
Ga toch blij van jullie vandaan.

Lieve vriend, wat kijk je
Mij verwonderd aan,
Kun je niet begrijpen,
Hoe ik schreien kan;
Laat die natte parels
Blij op mijn manier
Vreugdevol toch glinsteren
Aan mijn wimpers hier.

Zo bang als mijn hart is,
Zo vol vreugdegloed!
Vond ik maar de woorden,
Hoe ik het zeggen moet;
Kom en verberg je gelaat
Maar hier aan mijn borst,

*Will in's Ohr dir flüstern
Alle meine Lust.*

*Hab' ob manchen Zeichen
Mutter schon gefragt,
Hat die gute Mutter
Alles mir gesagt,
Hat mich unterwiesen,
Wie, nach allem Schein,
Bald für eine Wiege
Muß gesorget sein.*

*Weißt du nun die Tränen,
Die ich weinen kann?
Sollst du nicht sie sehen,
Du geliebter Mann?
Bleib an meinem Herzen,
Fühle dessen Schlag,
Daß ich fest und fester
Nur dich drücken mag.*

*Hier an meinem Bette
Hat die Wiege Raum,
Wo sie still verberge
Meinen holden Traum;
Kommen wird der Morgen,
Wo der Traum erwacht,
Und daraus dein Bildnis
Mir entgegen lacht.*

Zal je in 't oor fluisteren
Wat ik eerst niet dorst.

Heb al menig teken
Moeder voorgelegd,
En mijn goede moeder
Heeft mij het gezegd,
Heeft mij onderwezen,
Dat, naar alle schijn,
Spoedig er een wiegje
Klaar zal moeten zijn.

Snap je nu de tranen,
Die ik schreien kan,
Die behoort je te zien,
Jij geliefde man;
Luister naar mijn hartslag,
Hoor maar hoe het slaat,
Dat ik jou goed vast houd
Nooit jou meer verlaat.

Hier aan deze bedrand,
Wordt de wieg een troon,
Daar moet in vertoeven
Mijn zo lieve droom;
Komen zal de morgen,
Dat de droom ontwaakt,
En daaruit jouw beeltenis
Naar mij kreetjes slaakt.

7. An meinem Herzen, an meiner Brust

*An meinem Herzen, an meiner Brust,
Du meine Wonne, du meine Lust!
Das Glück ist die Liebe, die Lieb ist das
Glück,
Ich hab's gesagt und nehm's nicht zurück.
Hab überschwenglich mich geschätzt
Bin übergücklich aber jetzt.
Nur die da säugt, nur die da liebt
Das Kind, dem sie die Nahrung giebt;
Nur eine Mutter weiß allein
Was lieben heißt und glücklich sein.
O, wie bedaur' ich doch den Mann,
Der Mutterglück nicht fühlen kann!
Du lieber, lieber Engel,
Du schauest mich an und lächelst dazu!
An meinem Herzen, an meiner Brust,
Du meine Wonne, du meine Lust!*

Hier in mijn armen, hier aan mijn borst,
Jij mijn verrukking, mijn levensdorst!
Geluk is de liefde, de liefde is geluk,
Ik heb 't gezegd en neem 't niet terug.
't Was buitensporig naar ik dacht,
Nu overgelukkig onverwacht.
Slechts zij die zoogt, slechts zij die mint
Het kind, dat bij haar voeding vindt.
Alleen een moeder weet pas echt
Wat liefde is en geluk zegt.
O hoe beklag ik toch de man,
Die moedergeluk niet voelen kan.
Jij lieve, lieve Engel,
Jij kijkt mij aan en glimlacht daarbij,
Hier mijn armen, hier aan mijn borst,
Jij mijn verrukking, mijn levensdorst

8. Nun hast du mir den ersten Schmerz getan

*Nun hast du mir den ersten Schmerz getan,
Der aber traf.
Du schläfst, du harter, unbarmherz'ger Mann,
Den Todesschlaf.*

*Es blicket die Verlaßne vor sich hin,
Die Welt is leer.
Geliebet hab ich und gelebt, ich bin
Nicht lebend mehr.*

*Ich zieh mich in mein Innres still zurück,
Der Schleier fällt,
Da hab ich dich und mein verlornes Glück,
Du meine Welt!*

Nu heb je mij voor 't eerst verdriet
gedaan,
Gebracht in nood.
Je slaapt, jij harde, onbarmhartige man,
De slaap des doods.

Verlaten staar ik als blind voor mij uit,
Leven doet zeer.
Ik heb lief gehad en geleefd, ik ben
Niet levend meer.

Ik trek mij in mijn binnenste terug,
Kom sluier, val,
Daar leef ik met jou, mijn vergaan geluk,
Jij, mijn heela!

BIOGRAFIEËN

Marianne Beate Kielland, mezzo-sopraan

"Een zangeres met zo'n charisma daagde haar collega's uit." (Dreh-Punkt-Kultur) Mezzosopraan Marianne Beate Kielland staat bekend om haar sterke podiumpresentatie en muzikale integriteit. Gramophone Magazine schrijft over haar: "De mezzosopraan is vrij uitstekend: sterk, stevig, gevoelig in modulaties, fantasierijk in haar behandeling van woorden, met een stem zuiver in kwaliteit, breed in bereik en onwankelbaar trouw in intonatie."

Ze is opgeleid aan het Noors Conservatorium, waar ze studeerde bij Svein Bjørkøy. Ze heeft ook gestudeerd bij Oren Brown en Barbara Bonney. Ze is een van Europa's meest vooraanstaande concertzangeressen, en ze treedt regelmatig op in de concertzalen van Europa, Japan en Amerika met dirigenten als: Masaaki Suzuki, Andrew Manze, Michel Corboz, Leonardo Alarcon, Herbert Blomstedt, Christopher Moulds, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini en Thomas Dausgaard. In 2012 was ze US Grammy genomineerd voor "Best Vocal Classical Album" voor *Veslemøy Synsk* van Olav Anton Thommessen, en met deze en meer dan 50 andere opnames en een breed scala aan repertoire en uitvoeringen, is ze gevestigd als een opmerkelijke vertolkster van muziek uit de barok tot de hedendaagse tijd.

Lucas Blondeel, piano

Lucas Blondeel won prijzen op internationale wedstrijden in Antwerpen, Zürich, Berlijn, Vevey, Genève en Cincinnati, en bereikte de halve finale van de Koningin Elisabethwedstrijd. Hij stond op diverse podia in de meeste landen van Europa, Japan, China, Singapore en de VS. Als liedbegeleider specialiseerde hij zich bij bekende liedpianisten en -zangers als Jozef De Beenhouwer, Irwin Gage, Helmut Deutsch, Wolfram Rieger, Malcolm Martineau, Thomas Hampson, Kiri Te Kanawa

en Brigitte Fassbaender. Hij won de prijs voor beste liedbegeleider op de Liedwedstrijd van de Bayerische Rundfunk. Hij vormt een succesvol pianoduo met Nicolas Callot en treedt ook regelmatig op met klarinettiste Annelien Van Wauwe. Zij waren onder meer te gast op de festivals van Luzern en Schleswig-Holstein, en maakten diverse opnames voor de BBC en France Musique. Lucas Blondeel studeerde jarenlang pianoforte bij onder meer Jos Van Immerseel, Bart Van Oort en Malcolm Bilson, en speelt regelmatig concerten op historische instrumenten. Lucas is laureaat van twee belangrijke Duitse beurzen uitgereikt door de Deutsche Stiftung Musikleben en de Studienstiftung des Deutschen Volkes.

Sinds 2012 is hij hoofddocent piano en pianoforte aan de Akademie für Tonkunst (University of Cooperative Education) in Darmstadt. Hij geeft regelmatig masterclasses in Duitsland, Hongarije en China. Sinds 2018 is hij Professor piano en pianoforte aan de Universität der Künste Berlin.

„Lucas Blondeel is the brilliant soloist, injecting the keyboard part with just the right amount of expressive freedom“ BBC MUSIC MAGAZINE 1/2020

Anima Eterna Brugge

Anima Eterna Brugge, dat in 1987 door Jos van Immerseel werd opgericht, is een internationaal projectorkest met uitvalsbasis in Brugge. De bezetting varieert van 7 tot 80 muzikanten en is afhankelijk van het programma dat reikt van Monteverdi tot Gershwin.

Sinds het seizoen 2020-2021 werkt Anima Eterna samen met verschillende gastdirigenten die elk een artistiek traject uitbouwen. De komende jaren is er een belangrijke rol weggelegd voor Giovanni Antonini. Deze muzikant pur sang leidt de komende seizoenen telkens een project als eerste gastdirigent, én hij krijgt een cruciale rol als muziek adviseur. Later nemen ook de Vlaamse Bart Van Reyn, internationaal dirigent Pablo Heras-Casado en violiste Midori Seiler plaats voor het orkest.

Elk nieuw project wordt voorafgegaan door gedegen onderzoek: welke instrumenten hebben de componist geïnspireerd? Wat waren de bijhorende speeltechnieken? En wat waren de relevante uitgaven? Het zijn allemaal elementen die de klank en het karakter van de uitvoering beïnvloeden.

Anima is een collectief van gepassioneerde internationale muzikanten die bekendstaan als specialisten binnen hun vakgebied. Samen gaan ze al

meer dan 30 jaar onverminderd op zoek naar de ziel van kleine en grote klassieke meesterwerken.

Anima heeft sinds de opening in 2002 een residentie in het Concertgebouw Brugge. Het orkest heeft ondertussen een 50-tal Cd's opgenomen die wereldwijd gedistribueerd worden door Outhere Music.

OM NAAR UIT TE KIJKEN

vr 06 mei 22 - 20 u - concertzaal CCHA
SYMFONIEORKEST VLAANDEREN
O.L.V. KRISTIINA POSKA & LUKAS GENIUŠAS PIANO
Petroesjka en Rach2

Zin in het beroemdste pianoconcerto? En in het meest spectaculaire orkestwerk van Stravinsky?

De jonge Stravinsky putte voor de balletmuziek van Petroesjka volop uit de herinneringen aan zijn vaderland, de uitbundige sfeer van een boerenkermis op het Russische platteland spat van de partituur af. Het is een droomwerk voor Kristiina Poska.

Lukas Geniušas neemt het meest bekende maar ook meest veeleisende pianoconcerto onder handen en vingers.

HET VOLLEDIGE PROGRAMMA OP **ccha.be**